

In gesprek met kunstenaar Guido Severien

'Gemeenten die bezuinigen op kunst en cultuur, schieten in eigen voet'

Krispijn telt veel bijzondere inwoners. De meeste blijven anoniem; een klein deel wordt bekend, niet alleen in de wijk, maar ook in de rest van de stad en daarbuiten. Een van hen is Guido Severien. Guido is kunstenaar en was jarenlang professioneel danser en choreograaf bij toonaangevende gezelschappen. Later werkte hij bij Codarts Hogeschool voor de Kunsten in Rotterdam. Een gesprek met een veelzijdig kunstenaar over zijn werk en over het belang van kunst en cultuur voor de samenleving in het algemeen en voor jongeren in het bijzonder.

Danser en choreograaf

Guido Severien is geboren in 1959. "Ik ben in een familie opgegroeid waarin sporten heel belangrijk was. Ik heb als kind en jongere veel verschillende sporten op niveau gedaan. Uiteindelijk ben ik gaan dansen waarschijnlijk ook omwille van de fysieke aantrekkingskracht. En dansen is ook echt iets voor jongens! Dat heb ik tot mijn vijfendertigste gedaan." Guido was onder meer danser en choreograaf bij Stichting Dansproductie in Amsterdam. Hij werkte ook in het thea-

ter, onder andere voor Toneelgroep Amsterdam. "Na je vijfendertigste wordt het dansen fysiek behoorlijk zwaar. Dat heeft te maken met de grote belasting op je lichaam. Dan komt er een moment, net als bijvoorbeeld bij professionele voetballers, dat je een overstap moet maken naar iets anders."

In 1995 stopte hij met dansen en choreografie. Hij kon gebruikmaken van een omscholingsfonds voor dansers en ging culturele bedrijfsvoering studeren om met zijn ervaring als uitvoerder verbeteringen aan te kunnen brengen in de bedrijfsvoering. Hierna werkte hij als bestuursadviseur en bestuurssecretaris bij Codarts Hogeschool voor de Kunsten in Rotterdam gewerkt.

Schilder

De laatste jaren werkt Guido als beeldend kunstenaar. "In 2019 werd er darmkanker bij mij geconstateerd. Dat had natuurlijk een behoorlijke impact op mijn leven. In de revalidatieperiode na mijn ziekte ben ik mijn oude liefde voor tekenen en schilderen weer gaan oppakken. Vroeger tekende ik al heel veel. Dat was eigenlijk altijd in zwart-wit. Tijdens mijn herstel ben ik met kleur gaan werken."

Guido is een figuratief kunstenaar en realist. Hij wil zo waarheidsgetrouw mogelijk een beeld weergeven. Een voorbeeld van zijn vakmanschap is een zelfportret waarbij hij een lamp heel dicht op zijn gezicht scheen. Hierdoor kun je alle plooien en spieren in het gezicht goed zien.

Wie zijn werk bekijkt, ziet een grote fascinatie voor het menselijk lichaam. "Die passie is vooral gekomen door mijn verleden als danser maar ook door de ziekte die in mijn lichaam woekerde en de doodsangst die daaruit voortkwam. Die twee versterkten elkaar eigenlijk. Vroeger, als choreograaf, waren de lichamen van mensen de instrumenten om iets te

over de teloorgang van het leven."

In tegenstelling tot veel andere schilders werkt Guido vooral met pastelkrijt. "Het grote voordeel van krijt is dat het geen droogtijd nodig heeft. Wat je met olieverf in een maand doet, kun je met krijt in een week doen. Het nadeel is wel dat werken met krijt minder bestendig is."

Kunst en jongeren

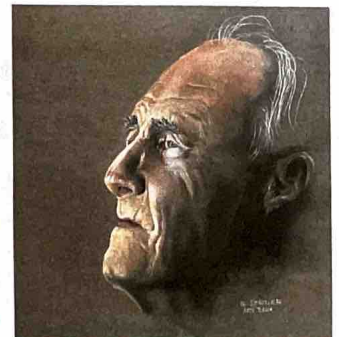
Als kunstenaar ziet Guido met lede ogen hoe het belang van kunst in onze samenleving minder en minder wordt. "De waarde van kunst en cultuur in het dagelijks leven en het onderwijs wordt onderschat. Activiteiten als tekenen, dansen en toneelspelen kunnen heel persoonlijkheidsvormend zijn voor kinderen. Dat geeft een extra dimensie aan het leven." Kunst en cultuur zouden in Guido's optiek veel meer maatschappelijke waardering moeten krijgen dan nu het geval is. "Het hoeft helemaal niet over hoge kunst te gaan. Het mag ook straatkunst zijn. Heel veel jongeren uiten zich via urban dance. Dat is toch geweldig! Je leert daar zoveel van: samenwerken, discipline, gezonder leven, fouten maken en herstellen, teleurstellingen verwerken als het tegenzit. Daardoor groei je als persoon en bouw je vaardigheden op die ontzettend belangrijk zijn en die je in het latere leven vooruithelpen. Elke gemeente die bezuinigt op het kunst- en cultuurbudget schiet eigenlijk in de eigen voet."

Avi

maken: de dans. Nu zijn pen, penseel en krijt mijn instrumenten om iets tot uitdrukking te brengen."

"Adem van het bestaan"

In zijn kunst is Guido op zoek naar het geheim van het leven, of zoals hij het zelf noemt: "de adem van het bestaan". Guido: "Ik zoek in het beeld naar de schoonheid, de kwetsbaarheid, de mystiek, het drama of het sensuele, van de mens. In het portret van een oude man ligt het accent vooral op de veroudering, de rimpels ofwel het craquelé in de huid door het gebrek aan vocht. Een ander schilderij, van een pasgeboren baby, gaat ook over de huid en het volume daarvan. Maar je ziet dat dat juist gaat over een nieuw leven: het lichaam is heel vlezig en vol vocht. Het ene schilderij heeft een relatie met het nieuwe leven en het andere gaat

Expositie van Guido zien?
15 en 16 november 2025
Evenementenhal Gorinchem